

Vienna+10

ทศวรรษการประชุมระดับโลก
ว่าด้วย สิทธิมนุษยชน
ณ กรุงเวียนนา
กับ ความรุนแรง
ต่อ ผู้หญิง

7
50.4
65
39
46

ผลิตโดย มูลนิธิผู้หญิง
สนับสนุนโดย องค์การยูนิเฟม

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY

3961178288

ทศวรรษการประชุม
ระดับโลกว่าด้วย
สิทธิมนุษยชน
ณ กรุงเวียนนา กับ
ความรุนแรงต่อผู้หญิง

Vienna+10

กิจกรรมการประสมทรงรับโลกว่าด้วยสิทธิสตรี ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๐

มูลนิธิผู้หญิง

ตู้ ปณ.47 ไปรษณีย์บางกอกน้อย
กทม 10700

Foundation for Women
P.O.Box 47, Bangkok Noi Office,
Bangkok 10700

Tel 0-2433-5149, 0-2435-1246

Fax 0-2434-6774

e-mail FFW@inet.co.th

www.womenthai.org

สนับสนุนโดย องค์การยูนิเฟม

พิมพ์ครั้งที่ 1 พฤศจิกายน 2546

จำนวนพิมพ์ 3,000 เล่ม

คำนำ

■■ ■ **เอกสารฉบับนี้** จัดทำขึ้นเนื่องในวาระครบรอบสิบปีการประชุมระดับโลกเรื่องสิทธิมนุษยชน ณ กรุงเวียนนา โดยหวังอย่างยิ่งว่า จะช่วยสร้างความตระหนักและเผยแพร่ความเข้าใจที่มีต่อความรุนแรงต่อผู้หญิงจากกรอบของสิทธิมนุษยชน

การใช้กรอบสิทธิมนุษยชนในการมองปัญหาและเป็นแนวคิดในการทำงานป้องกันแก้ไขความรุนแรงต่อผู้หญิงมีความสำคัญอย่างมากเพราะช่วยให้เกิดการตระหนักถึงภารกิจของรัฐในฐานะเป็นผู้มีบทบาทในการให้ความคุ้มครองแก่ประชาชนทั้งหมด หลักการสิทธิมนุษยชนยังช่วยส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้หญิง ช่วยพัฒนาศักยภาพในการจัดการปัญหาและช่วยเสริมพลังให้กับผู้หญิงที่ประสบกับความรุนแรง

ในวาระครบรอบสิบปีการประชุมที่เวียนนา นอกจากจะเป็นโอกาสทบทวนความก้าวหน้าในการปฏิบัติตามปฏิญญาและแผนปฏิบัติการแล้ว สิ่งที่สำคัญกว่านั้นก็คือ ทำอย่างไรเพื่อให้สิ่งที่ยังไม่บรรลุตามพันธกิจ

คณะกรรมการประมุขระดับโลกด้วยสิทธิมนุษยชน ณ กรุงเวียนนา กับ ความรุนแรงต่อผู้หญิง

กิจกรรมการประสมวงระดับโลกด้วยศิลปินชุมชน ณ กรุงเวียนนา กับ ความรุนแรงต่อผู้หญิง

เพื่อส่งเสริมคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของผู้หญิงจากความรุนแรงได้รับการปฏิบัติ มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไข ทั้งในระดับนโยบายและแนวทางปฏิบัติอย่างสมบูรณ์

มูลนิธิผู้หญิง
พฤศจิกายน 2546

สารบัญ

ความรุนแรงต่อผู้หญิง เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน	7
ความรุนแรงต่อผู้หญิงเป็น ความรับผิดชอบของรัฐ	13
ปฏิญญาและ แผนปฏิบัติการเวียนนา ส่วนที่เกี่ยวข้องกับ สิทธิมนุษยชนของสตรี	19
ปฏิญญาว่าด้วย การจัดความรุนแรงต่อสตรี	29
แผนปฏิบัติการจากปักกิ่ง ประเด็นความรุนแรงต่อผู้หญิง	45

ความร่วมมือกันระหว่างประเทศไทยและสหประชาชาติในการรณรงค์ต่อต้านความรุนแรงต่อผู้หญิง

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ความรุนแรงต่อผู้หญิง เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

■■ ในเดือนมิถุนายน พ.ศ.2536 ผู้แทนจากประเทศต่างๆ ทั่วโลก และองค์กรพัฒนาเอกชน ได้เข้าร่วมในการประชุมระดับโลกเรื่องสิทธิมนุษยชน ที่จัดขึ้นโดยองค์การสหประชาชาติ กลุ่มองค์กรผู้หญิง ได้ใช้เวลาในการเตรียมการรณรงค์ทั้งระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับสากลเป็นเวลาถึงสองปี เพื่อสร้างความตระหนักว่าสิทธิมนุษยชนของผู้หญิงเป็นสิทธิมนุษยชนและเพื่อผลักดันให้ความรุนแรงต่อผู้หญิงเป็นประเด็นสำคัญในการประชุมครั้งนี้ ปฏิญญาและแผนปฏิบัติการเวียนนา ซึ่งเป็นข้อตกลงจากการประชุม และมีการลงนามรับรองจากรัฐบาล 191 ประเทศ ซึ่งเป็นการแสดงเจตจำนงในการดำเนินการเพื่อขจัดความรุนแรง

สิทธิมนุษยชนของสตรีและเด็กหญิงเป็นสิ่งที่มีเอกลักษณ์ เป็นหนึ่งเดียวกับสิทธิมนุษยชนสากล และเป็นสิ่งที่แบ่งแยกมิได้...

ความรุนแรงซึ่งมีพื้นฐานมาจากเรื่องเพศสภาพ และรูปแบบทั้งหมดของการล่วงละเมิดและการกดขี่ทางเพศ รวมทั้งการกระทำต่างๆ ที่เป็นผลพวงจากอคติทางวัฒนธรรมและการค้าสตรีข้ามชาตินั้น ชัดแย้งกับศักดิ์ศรีและคุณค่าความเป็นมนุษย์ และจะต้องได้รับการขจัดให้หมดสิ้นไป

ปฏิญญาและแผนปฏิบัติการเวียนนา ข้อ 18

ผลพวงจากการประชุมที่กรุงเวียนนา ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงในหลายด้านในการดำเนินงานขจัดความรุนแรงต่อผู้หญิง นับตั้งแต่เดือนธันวาคม พ.ศ. 2536 สมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติมีมติรับรองปฏิญญาว่าด้วยการขจัดความรุนแรงต่อผู้หญิง ในปีถัดมา คณะกรรมาธิการสิทธิมนุษยชนได้แต่งตั้งผู้รายงานพิเศษเรื่องความรุนแรงต่อผู้หญิง เพื่อพิจารณาสาเหตุและผลกระทบ เพื่อติดตามนโยบายและการดำเนินการต่างๆ เพื่อแก้ไขปัญหาความรุนแรงที่เกิดจากความแตกต่างทางเพศในประเทศต่างๆ ทั่วโลก และในปี พ.ศ.2538 ในการประชุมระดับโลกเรื่องสตรี ขององค์การสหประชาชาติที่กรุงปักกิ่ง ความรุนแรงต่อผู้หญิงเป็นหนึ่งในสิบสองประเด็นที่ได้รับการบรรจุในปฏิญญาและแผนปฏิบัติการจากปักกิ่ง

- 2536 ที่ประชุม องค์การสหประชาชาติมีมติรับรอง
ปฏิญญาสากลว่าด้วยการขจัดความรุนแรงต่อสตรี
กำหนดคำจำกัดความ และแนวทางการดำเนินงาน
ของรัฐบาลในการขจัดความรุนแรงต่อผู้หญิง
- 2537 องค์การสหประชาชาติได้แต่งตั้งผู้ตรวจการ
พิเศษเรื่องความรุนแรงต่อผู้หญิง เพื่อจัดทำ
รายงานสถานการณ์ความรุนแรงต่อผู้หญิงทั่ว
โลก
- 2538 องค์การสหประชาชาติได้บรรจุวาระเรื่อง
ความรุนแรงต่อผู้หญิงในแผนปฏิบัติการเพื่อ
ความก้าวหน้าของสตรีในการประชุมระดับโลก
เรื่องสตรี ครั้งที่ 4 ณ กรุงปักกิ่ง
- 2542 ที่ประชุมองค์การสหประชาชาติ กำหนดให้
วันที่ 25 พฤศจิกายน ของทุกปี เป็นวันรณรงค์
สากลยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง

วันรณรงค์สากลยุติความรุนแรง ต่อผู้หญิง 25 พฤศจิกายน

ความเป็นมา

องค์การสหประชาชาติ ได้ประกาศให้วันที่ 25 พฤศจิกายนเป็นวันรณรงค์สากลยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง ในปี พ.ศ.2542 ความเป็นมาของวันนี้ เริ่มต้นเป็นครั้งแรก ในการประชุมกลุ่มผู้หญิงจากลาตินอเมริกาและแถบแคริบเบียนที่เมืองโบโกตา ประเทศโคลัมเบีย ระหว่าง 18-21 กรกฎาคม พ.ศ.2524 ซึ่งประกาศให้ความรุนแรงต่อผู้หญิง หมายถึง ความรุนแรงในครอบครัว ช่มชู้ฉวนลามทางเพศ ไปจนถึงการใช้ความรุนแรง การทรมาน ที่รัฐกระทำต่อนักโทษการเมืองหญิง เพื่อเป็นการระลึกถึงนักกิจกรรมหญิงสามคนพี่น้องที่เสียชีวิตจากการถูกลอบสังหารจากรัฐบาลเผด็จการของนายทรูจิลโล ประเทศโดมินีกัน เมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน พ.ศ.2503

พี่น้องสามคนได้แก่ แพทเทรีย มิเนอรวา และมาเรีย เทเรซา เกิดในตระกูล มิราบอลที่พี่น้องทั้งหมด 4 คน เกิดที่เมืองซัลซีโด ประเทศโดมินีกัน รีพับบลิค สามคนเป็นนักเคลื่อนไหวทางการเมืองเข้าร่วมขบวนการปฏิวัติเรียกร้องประชาธิปไตยและความเป็นธรรมในสังคม เมื่อข่าวการเสียชีวิตของพี่น้องมิราบอลแพร่กระจายออก ส่งผลให้ความเคลื่อนไหวต่อต้านรัฐบาลขยายตัวเพิ่มขึ้น และต่อมารัฐบาลของนายทรูจิลโลก็ถูกล้มล้างสำเร็จในปีถัดมา พี่น้องมิราบอลจึงกลายเป็นสัญลักษณ์ของขบวนการต่อสู้ของสตรีและของประชาชน มีบทกวี บทเพลง การออกแสดงตมภ์ที่ระลึกและหนังสือที่เขียนไว้ว่าล้นแก่การเสียชีวิตของพี่น้องทั้งสามคน และมีการรวบรวมเงินบริจาคเพื่อจัดตั้งมูลนิธิเพื่อตั้งพิพิธภัณฑน์ในบ้านเกิดของเธอทั้งสาม

ปัจจุบันเป็นเวลาสิบปี ในระดับประเทศ พบว่ามีความก้าวหน้าในการริเริ่มดำเนินงานขจัดความรุนแรงต่อผู้หญิง อาทิเช่น

- ประเทศกาน่า มีโครงการขจัดความรุนแรงในครอบครัวโดยสร้างการมีส่วนร่วมจากชุมชนในชนบท
- ประเทศฟิลิปปินส์ มีการจัดตั้งคณะทำงานด้านความรุนแรงต่อผู้หญิง อันประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ซึ่งเป็นการดำเนินงานตามพันธกิจของรัฐ ตามที่ระบุไว้ในแผนปฏิบัติการจากปักกิ่ง
- ประเทศโครเอเชีย มีการออกกฎหมายครอบครัวซึ่งบังคับใช้ในเดือนกรกฎาคม 2542 และเป็นครั้งแรกที่มีคำว่า ความรุนแรงในครอบครัว ปรากฏในกฎหมายอย่างเป็นทางการ
- ประเทศสหรัฐอเมริกา รัฐบาลจัดตั้งบริการโทรศัพท์สายด่วนในปี 2537 ตามกฎหมายขจัดความรุนแรงต่อผู้หญิง มีผู้ใช้บริการกว่า 860,000 ครั้ง ในปี 2537
- ประเทศมาเลเซีย มีการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญแห่งรัฐ ให้ครอบคลุมการเลือกปฏิบัติทางเพศทางศาสนา ทางเชื้อชาติ และเชื้อชาติ ในปี 2544
- ประเทศต่างๆ ในแถบลาตินอเมริกามีกฎหมายขจัดความรุนแรงในครอบครัว

- ประเทศไทย มีการระบุถึง สิทธิของบุคคลในครอบครัวในการได้รับความคุ้มครองโดยรัฐจากการใช้ความรุนแรง ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 มาตรา 53 และมีนโยบายและแผนขจัดความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็ก
- ทุกปี กลุ่มผู้หญิงประเทศต่างๆ จะมีการรณรงค์ 16 วันของการดำเนินกิจกรรมเพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง โดยเริ่มตั้งแต่ 25 พฤศจิกายน ถึง 10 ธันวาคม

ความรุนแรงต่อผู้หญิง เป็นความรับผิดชอบของรัฐ

■■● **ปฏิญญา**ว่าด้วยการขจัดความรุนแรงต่อผู้หญิง เกิดจากการพิจารณาเห็นว่าอนุสัญญาขจัดการเลือกปฏิบัติยังมีได้ครอบคลุมประเด็นเรื่องความรุนแรงต่อผู้หญิงและกลายเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญในการสร้างหลักประกันแก่ผู้หญิงให้ได้รับความคุ้มครองจากรัฐจากการกระทำความรุนแรง เนื่องจากโดยทั่วไปกฎหมายระหว่างประเทศกล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับรัฐและระหว่างรัฐกับเจ้าหน้าที่รัฐ มากกว่าจะกล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับบุคคล และที่ผ่านมารัฐไม่สามารถให้ความคุ้มครองแก่ผู้หญิงได้ เนื่องจากการแบ่งแยกระหว่างพื้นที่สาธารณะกับชีวิตส่วนตัว

แต่เดิมน่า สิทธิมนุษยชน เป็นประเด็นที่ถูกมองว่าเป็นเรื่องระหว่างรัฐ การเลือกปฏิบัติทางเพศและการใช้ความรุนแรงต่อผู้หญิงจึงอยู่นอกเหนือจากการคุ้มครองทางกฎหมาย และการที่รัฐไม่สามารถคุ้มครองผู้หญิงจากความรุนแรงในครอบครัวและความรุนแรงรูปแบบ

ต่างๆ จึงดูเหมือนว่า รัฐยอมรับการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่เกิดขึ้นจากผู้กระทำที่ไม่ใช่รัฐโดยไม่มี การให้ความคุ้มครอง

การละเมิดสิทธิที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงส่วนใหญ่มักจะเกิดขึ้นในสถานการณ์ที่อยู่นอกเหนือจากขอบเขตการควบคุมของรัฐ เช่น ในครอบครัว หรือ เกิดจากข้อกำหนดทางศาสนา ตลอดจนประเพณี วัฒนธรรม ซึ่งมักจะมีการกล่าวอ้างสิทธิในความเป็นส่วนตัว หรือ สิทธิส่วนบุคคล ทำให้สิทธิของผู้หญิงไม่ได้รับการคุ้มครองอยู่เสมอ

ปฏิญญาจัดความรุนแรงต่อผู้หญิง ฉบับนี้ แม้จะไม่ได้มีผลบังคับใช้เทียบเท่ากฎหมายระหว่างประเทศก็ตาม แต่ก็ได้กำหนดแนวปฏิบัติเพื่อให้ครอบคลุมการกระทำของรัฐและผู้กระทำที่ไม่ใช่รัฐเอาไว้เป็นมาตรฐาน มีการกำหนดคำจำกัดความความรุนแรงต่อผู้หญิงอย่างเป็นทางการ และระบุชัดเจนว่า ความรุนแรงต่อผู้หญิงเป็นความรับผิดชอบของรัฐในการให้ความคุ้มครอง เมื่อผู้หญิงถูกกระทำ ความรุนแรงทั้งในที่สาธารณะและชีวิตส่วนตัวและรัฐก็คือผู้ละเมิดและต้องรับผิดชอบต่อความเพิกเฉยหรือละเลยไม่ให้ความคุ้มครองแก่ผู้หญิง

ปฏิญญาจัดความรุนแรงต่อผู้หญิง ได้ให้คำจำกัดความของความรุนแรงต่อสตรี ไว้ดังนี้

- (ก) ความรุนแรงทางร่างกาย ทางเพศ และจิตใจ ที่เกิดขึ้นในครอบครัว รวมทั้งการทุบตี การ

ทารุณกรรมทางเพศต่อเด็กผู้หญิงในบ้าน
ความรุนแรงอันมีเหตุมาจากของหมั้นที่ฝ่าย
หญิงให้กับครอบครัวสามี การข่มขืนโดยคู่
สมรส การขลิบอวัยวะเพศสตรี และข้อปฏิบัติ
ตามประเพณีต่างๆ อันเป็นอันตรายต่อสตรี
ความรุนแรงที่ไม่ได้เกิดจากคู่สมรส และ
ความรุนแรงที่เป็นการหาประโยชน์จากสตรี

- (ข) ความรุนแรงทางร่างกาย เพศ และจิตใจที่เกิด
ขึ้นภายในชุมชนทั่วไป รวมถึง การข่มขืนการ
ทารุณกรรมทางเพศ การลวนลามทางเพศ
การข่มขู่ในสถานที่ทำงาน ในสถาบันการ
ศึกษา และสถานที่ต่างๆ การค้าหญิงและ
การบังคับให้ค้าประเวณี
- (ค) ความรุนแรงทางร่างกาย ทางเพศ และทาง
จิตใจที่รัฐเป็นผู้กระทำเสียเองหรือไม่เอาผิด
กับผู้ละเมิด ไม่ว่าจะเกิดขึ้นที่ใดก็ตาม

(ปฏิญญาร่วมว่าด้วยการขจัดความรุนแรงต่อสตรี ข้อ 2)

อย่างไรก็ตาม ระบบกฎหมายในหลายประเทศ
ยังเปิดช่องให้มีการประนีประนอมกับสิทธิส่วนบุคคล
แต่หลักการสิทธิมนุษยชนจะต้องอยู่เหนือการอ้าง
สิทธิใดๆ ที่จะทำให้เกิดการละเว้นต่อการคุ้มครองต่อ
ผู้ที่ถูกกระทำ ความรุนแรง นั่นคือ การกล่าวอ้างสิทธิที่
ขัดแย้งกันจะไม่สามารถบดบังแนวทางสิทธิมนุษยชน
ได้ สิ่งที่ต้องดำเนินการก็คือ ความพยายามในการสร้าง

ความเข้าใจและการพัฒนายุทธศาสตร์เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นโดยไม่ทำให้กระทบต่อเป้าหมายในการบรรลุความเสมอภาคทางเพศและการจัดการเลือกประติบัติ

โดยหลักการแล้ว รัฐมีความรับผิดชอบคุ้มครองบุคคลจากการถูกละเมิดสิทธิโดยบุคคลหรือจากรัฐอื่นๆ แต่รัฐยังต้องรับผิดชอบต่อการวางแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันการละเมิดสิทธิโดยให้ผู้ที่กระทำมิใช่รัฐรับผิดชอบต่อการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นด้วย ดังนั้น รัฐจะต้องทำให้การกระทำของบุคคลอยู่ภายใต้ข้อกำหนดและระเบียบของกฎหมาย และต้องมีการบังคับใช้ที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งปฏิญญาระบุถึงพันธกิจของรัฐด้านกฎหมายไว้ว่า

พัฒนามาตรการลงโทษทางอาญา แห่งแรงงาน และการลงโทษทางการบริหารจัดการด้วยกฎหมายภายในประเทศ เพื่อลงโทษ และชดเชยต่อความเลวร้ายที่เกิดกับผู้หญิงที่ประสบกับความรุนแรง สตรีผู้ถูกกระทำรุนแรงควรมีโอกาสเข้าถึงขบวนการยุติธรรมเช่น ได้รับการคุ้มครองทางด้านกฎหมาย สตรีที่ถูกทำร้ายได้รับความทุกข์ทรมานจากความรุนแรงควรได้รับการรักษาที่มีประสิทธิภาพอย่างพอเพียง รัฐควรให้ข้อมูลแก่สตรีถึงสิทธิที่จะได้รับการชดเชยจากกลไกเหล่านั้น

ปฏิญญาว่าด้วยการขจัดความรุนแรงต่อผู้หญิง ข้อ (ง)

ข้อมูลจาก

The Center for Women's Global Leadership <http://www.cwgl.rutgers.edu>

คณะกรรมการระบบระดับโลกว่าด้วยสตรีและชน ๓ กลุ่มวัยเก่า กับ ความรุนแรงต่อผู้หญิง

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ปฏินญาและ
แฟนปฏิบัติการเวียนนา

ส่วนที่เกี่ยวข้อกับ
สิทธิมนุษยชนของสตรี

.....

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ปฏิญญาและแผนปฏิบัติการ จากเวียนนา

ผลจากการประชุมระดับโลก
เรื่องสิทธิมนุษยชน ณ กรุงเวียนนา
25 มิถุนายน 2536

The Vienna Declaration and
Programme of Action

ส่วนที่ 1

สิทธิมนุษยชนของสตรีและเด็กหญิงเป็นสิ่งซึ่ง
มีอาจลิดรอน เป็นหนึ่งเดียวกับสิทธิมนุษยชนสากลและ
เป็นสิ่งที่แบ่งแยกมิได้ วัตถุประสงค์เบื้องต้นแรกของ
ประชาคมโลกคือการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และเท่าเทียม
ของสตรีในการใช้ชีวิตทั้งทางด้านการเมือง พลเมือง
เศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรมทั้งในระดับประเทศ
ระดับภูมิภาคและระดับระหว่างประเทศ รวมทั้งการ

ทศวรรษการประชุมระดับโลกว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ณ กรุงเวียนนา กับ ความรุนแรงต่อผู้หญิง

Vienna+10

ทศวรรษการประเมินระดับโลกว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ณ กรุงเวียนนา กับ ความรุนแรงต่อผู้หญิง

ความรุนแรงซึ่งมีพื้นฐานมาจากเรื่องเพศสภาพ และรูปแบบทั้งมวลของการล่วงละเมิดและการกดขี่ทางเพศ รวมทั้งการกระทำต่างๆ ที่เป็นผลพวงจากอคติทางวัฒนธรรมและการค้าสตรีข้ามชาตินั้น ขัดแย้งกับศักดิ์ศรีและคุณค่าความเป็นมนุษย์และต้องได้รับการขจัดให้หมดสิ้นไป การกระทำนี้จะประสบผลสำเร็จได้โดยใช้มาตรการทางกฎหมายและโดยการปฏิบัติระดับชาติและความร่วมมือระดับนานาชาติประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม การศึกษา การดูแลสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยในสภาวะการเป็นมารดาและการให้ความช่วยเหลือทางสังคม

สิทธิมนุษยชนของสตรีควรรวมเป็นหนึ่งเดียวกับกิจกรรมทางสิทธิมนุษยชนของสหประชาชาติ รวมทั้งการส่งเสริมกลไกทางสิทธิมนุษยชนทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับสตรี

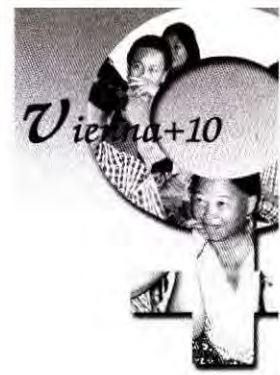
ที่ประชุมระดับโลกว่าด้วยสิทธิมนุษยชนกระตุ้นให้รัฐบาล สถาบัน องค์การรัฐบาลระหว่างประเทศ องค์การพัฒนาเอกชนทั้งหลายใช้ความพยายามอย่างยิ่งยวดในการให้ความคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของสตรีและเด็กหญิง

ส่วนที่ 2

3. สถานภาพที่เท่าเทียมและสิทธิมนุษยชนของสตรี

36. ที่ประชุมระดับโลกว่าด้วยสิทธิมนุษยชน กระตุ้นให้ผู้หญิงได้รับประโยชน์อย่างสูงสุดและเท่าเทียมในเรื่องสิทธิมนุษยชน และสิ่งนี้ถือเป็นภารกิจลำดับต้นของรัฐบาลและสหประชาชาติ ที่ประชุมระดับโลกว่าด้วยสิทธิมนุษยชนยังเน้นความสำคัญของการเป็นอันหนึ่งอันเดียว และการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ของสตรีในฐานะที่เป็นทั้งผู้กระทำและผู้รับประโยชน์ในกระบวนการพัฒนา และย้ำถึงวัตถุประสงค์ที่ตั้งขึ้นเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวระดับโลกเกี่ยวกับสตรีสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนและยุติธรรม ดังที่กำหนดไว้ในปฏิญญาริโอว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา และบทที่ 24 ของวาระที่ 21 ซึ่งผ่านการรับรองโดยการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา (ริโอเดจาเนโร บราซิล 3-14 มิถุนายน 1992)

37. สถานภาพที่เท่าเทียมของสตรีและสิทธิมนุษยชนของสตรี ควรได้รับการนำไปรวมกับงานหลักของกิจการในระบบอันกว้างขวางของสหประชาชาติ ประเด็นเหล่านี้ควรได้รับการกล่าวถึงอย่างสม่ำเสมอ และอย่างเป็นระบบในทุกองค์การและกลไกที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ควรมีมาตรการในการเพิ่มความร่วมมือและส่งเสริมให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวของวัตถุประสงค์และเป้าหมายเพิ่มขึ้น ระหว่างคณะกรรมการว่าด้วยเรื่องสถานภาพสตรี คณะกรรมาธิการ

ว่าด้วยเรื่องสิทธิมนุษยชน คณะกรรมการว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี กองทุนเพื่อการพัฒนา สำหรับผู้หญิงแห่งสหประชาชาติ โครงการการพัฒนา แห่งสหประชาชาติและองค์การสหประชาชาติอื่นๆ ใน บริบทนี้ การร่วมมือและการประสานงานควรเป็นไป อย่างเข้มแข็งระหว่างศูนย์สิทธิมนุษยชนและฝ่ายงาน ด้านความก้าวหน้าสำหรับสตรี

38. กล่าวโดยเฉพาะ ที่ประชุมระดับโลกว่า ด้วยสิทธิมนุษยชนเน้นความสำคัญของการทำงานใน การขจัดความรุนแรงที่มีต่อสตรี ทั้งในที่สาธารณะและ ในชีวิตส่วนตัว การจัดการรังควานทางเพศทุกรูปแบบ การเอาตัวเอาเปรียบ และการค้าสตรี การจัดการ ลำเอียงทางเพศในกระบวนการยุติธรรมและการขจัด ความขัดแย้งใดๆ ที่อาจเกิดขึ้นระหว่างสิทธิของสตรี และผลกระทบที่มีอันตรายของการปฏิบัติทางวัฒนธรรม และประเพณีบางอย่าง ความมีอคติทางวัฒนธรรมและ ความสุดขั้วทางศาสนา ที่ประชุมระดับโลกว่าด้วยสิทธิ มนุษยชนเรียกร้องให้สมาชิกทั่วไปรับรองร่างคำประกาศ ว่าด้วยความรุนแรงต่อสตรี และกระตุ้นเตือนให้รัฐ ต่างๆ รณรงค์ต่อต้านความรุนแรงต่อสตรีในลักษณะที่ สอดคล้องกับบทบัญญัติขององค์การ การละเมิดสิทธิ มนุษยชนต่อสตรีในสถานการณ์ที่มีความขัดแย้งทาง อาวุธนั้น เป็นการละเมิดหลักการขั้นพื้นฐานของสิทธิ มนุษยชนระหว่างประเทศและกฎหมายเกี่ยวกับมนุษย์- ธรรม การละเมิดทุกชนิดในสถานการณ์แบบนี้ โดย เฉพาะอย่างยิ่งรวมถึง ฆาตกรรม การข่มขืนอย่างเป็นทางการ

ระบบ การเป็นทาสทางเพศและการบังคับให้ตั้งครรภ์
ต้องได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพเป็นพิเศษ

39. ที่ประชุมระดับโลกว่าด้วยสิทธิมนุษยชน
เร่งเร้าให้มีการจัดการเลือกประติบัติต่อสตรี ในทุก
รูปแบบทั้งในที่ลับและที่แจ้ง สหประชาชาติควรให้การ
สนับสนุนต่อเป้าหมายของการให้สัตยาบันอย่างเป็นทางการ
โดยรัฐทั้งหลาย ต่ออนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือก
ประติบัติต่อสตรีทุกรูปแบบภายในปี 2000 วิถีทางและ
เครื่องมือที่แสดงออกถึงการมีข้อสงวนจำนวนมาก
ในอนุสัญญาควรได้รับการสนับสนุน ขณะเดียวกัน
คณะกรรมการว่าด้วยการจัดการเลือกประติบัติต่อสตรี
ควรดำเนินการต่อไปในการตรวจสอบทบทวนข้อสงวน
ในอนุสัญญานี้ รัฐควรได้รับการเร่งเร้าให้ถอนข้อสงวน
ต่างๆ ที่ขัดต่อวัตถุประสงค์และเจตนาของอนุสัญญา
หรือซึ่งไม่สอดคล้องกับกฎหมายสนธิสัญญาระหว่าง
ประเทศ

40. หน่วยงานที่กำกับดูแลสนธิสัญญาควร
เผยแพร่ข้อมูลที่เป็นจำเป็นเพื่อให้สตรีสามารถใช้ประโยชน์
จากกระบวนการปฏิบัติที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพ
มากขึ้น ในการแสวงหาการมีสิทธิมนุษยชนอย่างเต็ม
เปี่ยมและไม่มีทางเลือกประติบัติต่อสตรี กระบวนการ
ใหม่ๆ ยังควรได้รับการรับรองเพื่อสร้างความเข้มแข็ง
ต่อการส่งเสริมความจริงจังในเรื่องความเสมอภาคและ
สิทธิมนุษยชนของสตรี คณะกรรมาธิการว่าด้วยสถานะ
ของสตรีและคณะกรรมการว่าด้วยการจัดการเลือก
ประติบัติต่อสตรีควรตรวจสอบด้วยความรวดเร็ว ถึง

ความเป็นไปได้ในการเสนอสิทธิในการร้องทุกข์ โดยการเตรียมการผ่านพิธีสารทางเลือกต่ออนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีทุกรูปแบบ ที่ประชุมระดับโลกว่าด้วยสิทธิมนุษยชนยินดีต่อการตัดสินใจของคณะกรรมการว่าด้วยสิทธิมนุษยชนที่จะพิจารณาการแต่งตั้งผู้เสนอรายงานพิเศษเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีในการประชุมครั้งที่ 50 ของคณะกรรมการ

41. ที่ประชุมระดับโลกว่าด้วยสิทธิมนุษยชนตระหนักถึงความสำคัญในการได้รับประโยชน์ของสตรีในมาตรฐานสูงสุดของสุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจตลอดช่วงชีวิตของพวกเธอ ในบริบทของที่ประชุมระดับโลกว่าด้วยเรื่องสตรีและการประชุมว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีทุกรูปแบบ รวมทั้งคำประกาศเดहरานในปี 1968 บนมูลฐานแห่งความเสมอภาคแห่งชายหญิงที่ประชุมระดับโลกว่าด้วยสิทธิมนุษยชนย้ำถึงสิทธิของสตรีในการได้รับการรักษาพยาบาลอย่างพอเพียงและการบริการวางแผนครอบครัวอย่างกว้างขวาง รวมทั้งการได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมในทุกๆ ระดับ

42. หน่วยงานกำกับดูแลสนธิสัญญาควรรวมเรื่องสถานการณ์ของสตรีและสิทธิมนุษยชนของสตรีในเจตน์จำนงค์และการค้นหาข้อมูล รัฐควรได้รับการกระตุ้นให้จัดส่งข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ของสตรีทั้งในทางปฏิบัติและทางกฎหมายในรายงานต่อหน่วยงานที่กำกับดูแลสนธิสัญญา ที่ประชุมระดับโลกว่าด้วย

สิทธิมนุษยชนขอแสดงความพอใจที่คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิมนุษยชนได้รับรองเมื่อการประชุมครั้งที่ 49 ต่อมติที่ 1993/46 เมื่อ 8 มีนาคม 1993 ระบุให้ผู้เสนอรายงานและคณะทำงานในเรื่องเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน ควรได้รับการสนับสนุนให้ทำเช่นนั้น หน่วยงานฝ่ายความก้าวหน้าของสตรีควรดำเนินการในความร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ ของสหประชาชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับศูนย์สิทธิมนุษยชน เพื่อให้มั่นใจว่ากิจการสิทธิมนุษยชนต่างๆ ของสหประชาชาติได้เปิดเผยให้ทราบอย่างสม่ำเสมอในเรื่องกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนของสตรีรวมทั้งการกระทำความผิดทางเพศในรูปแบบเฉพาะอื่นๆ ควรให้การสนับสนุนการฝึกอบรมให้กับเจ้าหน้าที่สิทธิมนุษยชนและเจ้าหน้าที่บรรเทาทุกข์ด้านมนุษยธรรมของสหประชาชาติ เพื่อช่วยให้พวกเขาตระหนักและจัดการกับการกระทำผิดทางสิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับสตรีและปฏิบัติงานของพวกเขา โดยปราศจากอคติทางเพศ

43. ที่ประชุมระดับโลกว่าด้วยสิทธิมนุษยชน กระตุ้นให้รัฐบาลต่างๆ และองค์กรระดับภูมิภาคและระดับระหว่างประเทศ อำนวยความสะดวกให้แก่สตรีในการเข้าสู่ตำแหน่งที่มีอำนาจตัดสินใจและการมีส่วนร่วมมากขึ้นของสตรีในกระบวนการตัดสินใจ ทั้งยังขอสนับสนุนมาตรการภายในสำนักเลขาธิการสหประชาชาติ ในการแต่งตั้งและส่งเสริมความก้าวหน้าแก่เจ้าหน้าที่สตรี โดยสอดคล้องกับกฎบัตรสหประชาชาติ และสนับสนุนองค์การหลักและองค์กรรองของสหประชาชาติในการ

Vienna+10

ภาพรวมการประมุขระดับโลกว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ณ กรุงเวียนนา กับ ความรุนแรงต่อผู้หญิง

ประกันการมีส่วนร่วมของสตรีภายใต้เงื่อนไขแห่งความ
เสมอภาคกัน

44. ที่ประชุมระดับโลกว่าด้วยสิทธิมนุษยชน
ยินดีกับการประชุมสตรีโลก ที่จะมีขึ้น ณ กรุงปักกิ่งใน
ปี 1995 และเรียกร้องให้เรื่องสิทธิมนุษยชนของสตรี
เป็นประเด็นสำคัญในการพิจารณา ซึ่งสอดคล้องกับ
หัวข้อสำคัญลำดับต้นของการประชุมสตรีโลกในเรื่อง
ความเสมอภาค การพัฒนา และสันติภาพ

คัดจากต้นฉบับ

จัดแปลโดย คณะกรรมการประสานงาน
องค์การสิทธิมนุษยชน (กปส.)

ปฏิญญาว่าด้วย
การจัดความรุนแรง
ต่อสตรี

.....

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ปฏิญญาว่าด้วย การขจัดความรุนแรงต่อสตรี

จากมติที่ประชุมสมัชชาใหญ่
แห่งสหประชาชาติ
วันที่ 20 ธันวาคม 2536

Declaration on the Elimination
of Violence against Women

■ ■ ■ สมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ

ตระหนักถึง ความจำเป็นเร่งด่วนในการยอมรับ
หลักการระดับสากลเพื่อเป็นประโยชน์ต่อสตรีในเรื่อง
สิทธิ และหลักการที่คำนึงถึงความเสมอภาค ความ
มั่นคงปลอดภัย เสรีภาพ และความเป็นหนึ่งเดียว
อันแบ่งแยกมิได้ และศักดิ์ศรีแห่งมนุษยทั้งปวง

พึงสังเกตว่า สิทธิและหลักการต่างๆ เหล่านี้เป็น
หลักการอันสำคัญของกติกานานาชาติต่างๆ ประกอบ
ด้วย ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน¹ กติกา

การรวมการประณามระดับโลกว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ณ กรุงเวียนนา กับ ความรุนแรงต่อผู้หญิง

ระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางพลเมืองและสิทธิทางการเมือง และกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรม² อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกประติบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ³ และอนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านการทารุณกรรม การกระทำโหดร้ายต่างๆ อันไร้มนุษยธรรม การลงโทษและการปฏิบัติอันเลวทราม⁴

ตระหนักว่า การปฏิบัติตามอนุสัญญาว่าด้วยการเลือกประติบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบที่มีประสิทธิภาพ จะมีส่วนช่วยอย่างสำคัญต่อการขจัดความรุนแรงต่อสตรี และปฏิญญาว่าด้วยการขจัดความรุนแรงต่อสตรีที่เกิดขึ้นจากมติครั้งนี้จะช่วยให้เกิดการปฏิบัติที่เข้มแข็งและสมบูรณ์ขึ้น

หวังใญ่ว่าความรุนแรงต่อสตรีเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุซึ่งความเสมอภาค การพัฒนา และสันติภาพ การปฏิบัติตามอนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกประติบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ ดังที่มีการระบุไว้ในยุทธศาสตร์ไนโรบีเพื่อความก้าวหน้าของสตรี⁵ ซึ่งได้เสนอแนะมาตรการเพื่อขจัดความรุนแรงต่อสตรี และความรุนแรงต่อสตรียังเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการตามอนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกประติบัติต่อสตรี

¹ มติที่ 217 A (III)

² คุมติที่ 2200 A (XXI), ภาคผนวก

³ มติที่ 34/180, ภาคผนวก

ยืนยันว่า ความรุนแรงต่อสตรีเป็นการละเมิดสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของสตรีและทำให้ประโยชน์ที่สตรีจะได้รับจากสิทธิและเสรีภาพเหล่านั้นต้องถูกทำลายหรือลดน้อยลงและค้ำึงถึงความล้มเหลวที่เคยเป็นมาในการปกป้อง และส่งเสริมสิทธิเหล่านั้นและเสรีภาพเมื่อเกิดกรณีความรุนแรงต่อสตรี

ตระหนักว่าความรุนแรงต่อสตรีเป็นปรากฏการณ์หนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นมาของความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมระหว่างบุรุษและสตรี ซึ่งนำไปสู่การครอบงำและการเลือกปฏิบัติต่อสตรีโดยบุรุษและเป็นสิ่งที่ขัดขวางความก้าวหน้าของสตรีและตระหนักว่าความรุนแรงต่อสตรีเป็นกลไกทางสังคมที่โหดร้ายอย่างหนึ่งที่ส่งผลให้สถานะของสตรีเป็นรองเมื่อเปรียบเทียบกับบุรุษ

หวังใยว่า สตรีบางกลุ่ม อาทิ สตรีชนกลุ่มน้อย สตรีพื้นเมือง ผู้ลี้ภัยสตรี ผู้อพยพสตรี สตรีในชนบท หรือในท้องถิ่นทุรกันดาร สตรีผู้ยากไร้ สตรีในสถานกักกัน เด็กผู้หญิง สตรีพิการ สตรีชรา สตรีในภาวะสงคราม เป็นกลุ่มที่อยู่ในภาวะเสี่ยงต่อความรุนแรง

⁴ มติที่ 39/46, ภาคผนวก

⁵ รายงานการประชุมระดับโลกเพื่อทบทวนและติดตามความก้าวหน้า ทศวรรษสตรีของสหประชาชาติ: ความเสมอภาค, การพัฒนา และสันติภาพ, ในโรปี, 15-26 กรกฎาคม 1985 (เอกสารองค์การสหประชาชาติ, หมายเลข E.85.IV.10, บทที่ I, ส่วน A)

ระลึกถึงว่าบทสรุปในย่อหน้าที่ 23 ในภาคผนวกของมติของสภาเศรษฐกิจและสังคม 1990/15 24 พฤษภาคม 1990 ที่ให้การยอมรับว่า ความรุนแรงต่อสตรีในครอบครัว และสังคมเกิดขึ้นอย่างกว้าง ไม่แบ่งแยกทางรายได้ ชนชั้น และวัฒนธรรม จำเป็นต้องมีมาตรการเร่งด่วนและขั้นตอนที่มีประสิทธิภาพเพื่อขจัดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น

และระลึกถึงมติที่ 1991/18 วันที่ 30 พฤษภาคม 1991 ของสภาเศรษฐกิจและสังคม ที่มีการเสนอให้มีการพัฒนาแผนงานเพื่อให้มีเครื่องมือระดับนานาชาติที่ระบุประเด็นความรุนแรงต่อผู้หญิงอย่างชัดเจน ยอมรับบทบาทความเคลื่อนไหวของกลุ่มสตรีที่ส่งเสริมให้เกิดความสนใจต่อความสำคัญ ความรุนแรง และธรรมชาติของปัญหาความรุนแรงต่อสตรี

ตระหนักว่า ในสังคมสตรีมีโอกาที่จำกัดที่จะบรรลุซึ่งความเท่าเทียมทางกฎหมาย สังคม การเมือง และความเท่าเทียมทางเศรษฐกิจ เนื่องจากความรุนแรงต่อสตรีที่มีอย่างต่อเนื่อง

เข้าใจตามสภาพปัญหาข้างต้นถึงความจำเป็นที่จะต้องมีคำจำกัดความ "ความรุนแรงต่อสตรี" ที่ชัดเจนและสมบูรณ มีถ้อยแถลงที่ชัดเจนถึงสิทธิที่จะนำไปประยุกต์ใช้เพื่อรับประกันการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบได้ต้องมีพันธะสัญญาที่ระบุความรับผิดชอบของรัฐ และพันธะสัญญาจากชุมชนนานาชาติทั้งหมดในการขจัดความรุนแรงต่อสตรี

ตั้งใจแน่วแน่ที่จะปฏิบัติตาม ปฏิญญาว่าด้วยการ
การจัดความรุนแรงต่อสตรี และจะพยายามทุกวิถีทาง
ที่จะทำให้คำประกาศเป็นที่รู้จักและปฏิบัติตาม

ข้อ 1

ตามเป้าประสงค์ของ ปฏิญญานี้ คำว่า "ความ
รุนแรงต่อสตรี" หมายถึงการกระทำใดๆ ที่เป็นความ
รุนแรงทางเพศ ซึ่งเป็นผลหรืออาจจะเป็นผลให้เกิดการ
ทำร้ายทางร่างกาย ทางเพศ หรือทางจิตใจ เป็นผลให้
เกิดความทุกข์ทรมานแก่สตรี รวมทั้งการขู่เข็ญ คุกคาม
กีดกันเสรีภาพทั้งในที่สาธารณะและในชีวิตส่วนตัว

ข้อ 2

เป็นที่เข้าใจว่าความรุนแรงต่อสตรี หมายถึง

- (ก) ความรุนแรงทางร่างกาย ทางเพศ และ
จิตใจที่เกิดขึ้นในครอบครัว รวมทั้งการ
ทุบตีการทารุณกรรมทางเพศต่อเด็กผู้หญิง
ในบ้านความรุนแรงอันมีเหตุมาจากของ
หมั้นที่ฝ่ายหญิงให้กับครอบครัวสามีการ
ข่มขืนโดยคู่สมรส การขลิบอวัยวะเพศ
สตรี และข้อปฏิบัติตามประเพณีต่างๆ
อันเป็นอันตรายต่อสตรี ความรุนแรงที่
ไม่ได้เกิดจากคู่สมรส และความรุนแรง
ที่เป็นการหาประโยชน์จากสตรี

- (ข) ความรุนแรงทางร่างกาย เพศ และจิตใจ ที่เกิดขึ้นภายในชุมชนทั่วไป รวมถึง การ ช่มชู้ การทารุณกรรมทางเพศ การฉวน- ลามทางเพศ การช่มชู้ในสถานที่ทำงาน ในสถาบันการศึกษา และสถานที่ต่างๆ การค้าหญิงและการบังคับให้ค้าประเวณี
- (ค) ความรุนแรงทางร่างกาย ทางเพศ และทาง จิตใจที่รัฐเป็นผู้กระทำเสียเองหรือไม่เอา ผิดกับผู้ละเมิดไม่ว่าจะเกิดขึ้นที่ใดก็ตาม

ข้อ 3

สตรีควรได้รับความเท่าเทียมในการรับประโยชน์ และการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนทุกด้าน และเสรีภาพ ขึ้นพื้นฐานด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม พลเมือง และด้านอื่นๆ สิทธิดังกล่าวคือ

- (ก) สิทธิในชีวิต⁶
- (ข) สิทธิแห่งความเสมอภาค⁷
- (ค) สิทธิในเสรีภาพ และความปลอดภัยของ บุคคล⁸

⁶ ปริญญาสากล่าวด้วยสิทธิมนุษยชน ข้อ 3 และกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ข้อ 6

⁷ กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ข้อ 26

- (ง) สิทธิที่จะได้รับการคุ้มครองภายใต้กฎหมาย
อย่างเท่าเทียม ⁷
- (จ) สิทธิที่จะเป็นอิสระจากการเลือกปฏิบัติ
ทุกรูปแบบ ⁷
- (ฉ) สิทธิที่จะสามารถบรรลุถึงการมีสุขภาพ
กาย และสุขภาพจิตที่ได้มาตรฐานสม-
บูรณ์ ⁹
- (ช) สิทธิในการมีข้อตกลงที่ยุติธรรม และ
พอใจในการทำงาน ¹⁰
- (ซ) สิทธิที่จะไม่ตกอยู่ในสภาพทุพพิกษ
หรือการกระทำที่โหดร้าย หรือการลงโทษ
หรือปฏิบัติที่เลวทรามไร้มนุษยธรรม ¹¹

⁸ ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ข้อ 3, กติกา
ระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ข้อ 9

⁹ กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจสังคม
และวัฒนธรรม ข้อ 12

¹⁰ ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ข้อ 23 และกติกา
ระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง
ข้อ 6 และ 7

¹¹ ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ข้อ 5, กติกา
ระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ข้อ 7,
และ อนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านการทรมาน การ
กระทำโหดร้ายอันไร้มนุษยธรรม การลงโทษ และการ
ปฏิบัติอันเลวทราม

ข้อ 4

รัฐควรประณามความรุนแรงต่อสตรี และไม่ควรรำงานชนบทรวมเนียมประเพณีหรือศาสนาใดๆ เพื่อหลีกเลี่ยงพันธะหน้าที่ในการขจัดความรุนแรง รัฐควรติดตามนโยบายเกี่ยวกับการขจัดความรุนแรงต่อสตรี โดยวิธีที่เหมาะสมทุกประการ และโดยไม่ชักช้า และเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายนี้ ตกลงที่จะ

- (ก) พิจารณาการให้สัตยาบันหรือการรับรองต่ออนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ หรือการยกเลิกข้อสงวนของอนุสัญญา
- (ข) งดเว้นจากการเข้าไปมีส่วนในความรุนแรงต่อสตรี
- (ค) ปฏิบัติการอย่างเข้มแข็งโดยสอดคล้องกับกฎหมายของประเทศเพื่อป้องกันสืบสวนและลงโทษการกระทำ ความรุนแรงต่อสตรีไม่ว่าจะเป็นการกระทำโดยบุคคลหรือโดยรัฐ
- (ง) พัฒนามาตรการลงโทษทางอาญา แห่งแรงงาน และการลงโทษทางการบริหารจัดการด้วยกฎหมายภายในประเทศ เพื่อลงโทษ และชดใช้ต่อความเลวร้ายที่เกิดกับผู้หญิงที่ประสบกับความรุนแรง สตรีผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงควรมีโอกาสเข้าถึงขบวนการยุติธรรมเช่น ได้รับการ

คุ้มครองทางด้านกฎหมาย สตรีที่ถูกทำร้ายได้รับความทุกข์ทรมานจากความรุนแรงควรได้รับการรักษาที่มีประสิทธิภาพอย่างพอเพียง รัฐควรให้ข้อมูลแก่สตรีถึงสิทธิที่จะได้รับการชดใช้จากกลไกเหล่านั้น

- (จ) พิจารณาถึงความเป็นไปได้ในการพัฒนาแผนปฏิบัติการแห่งชาติเพื่อสนับสนุนการคุ้มครองสตรีจากความรุนแรงทั้งปวงหรือข้อกำหนดเพื่อความมุ่งประสงค์ดังกล่าวในแผนปฏิบัติการต่างๆ ที่มีอยู่ ให้พิจารณาความร่วมมือที่เหมาะสมจากองค์กรพัฒนาเอกชนโดยเฉพาะที่ทำงานเกี่ยวข้องกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี
- (ฉ) พัฒนาวิธีการป้องกัน และมาตรการด้านต่างๆ ทั้งด้านกฎหมาย การเมือง บริหารและวัฒนธรรมอย่างรอบด้าน เพื่อส่งเสริมการป้องกันสตรีจากความรุนแรงทุกรูปแบบและประกันว่าการตกเป็นเหยื่อของสตรีจะไม่เกิดซ้ำอีกจากข้อบกพร่องทางกฎหมาย การบังคับใช้กฎหมาย หรือมาตรการอื่นๆ ที่มีได้ดำเนินถึงประเด็นทางเพศ
- (ช) การปฏิบัติเพื่อรับประกันว่าสตรีผู้ถูกกระทำโดยความรุนแรง และเด็กจะได้รับความช่วยเหลือ การพักฟื้น การดูแลเด็ก การบำรุง การรักษา การให้คำ

บริการการบริการด้านสุขภาพและบริการทางสังคม สิ่งอำนวยความสะดวก และการให้การสนับสนุน และมาตรการที่เหมาะสมอื่นๆ เพื่อสนับสนุนความปลอดภัย และการฟื้นฟูทางร่างกาย และจิตใจของสตรีเหล่านั้น ตามทรัพยากรที่มีอยู่ในขอบเขตมากที่สุดที่สามารถจัดหาได้ หรือเมื่อมีความจำเป็นต้องอาศัยแนวทางความร่วมมือระหว่างประเทศที่มีอยู่

- (ซ) ให้รัฐจัดเตรียมงบประมาณเพื่อจัดหาทรัพยากรที่เพียงพอในการดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการขจัดความรุนแรงต่อผู้หญิง
- (ฅ) จัดให้มีมาตรการเพื่อรับประกันว่าเจ้าหน้าที่ด้านกฎหมาย และเจ้าหน้าที่ของรัฐรับผิดชอบหน้าที่ตามนโยบายที่จะป้องกัน สืบสวน และลงโทษการกระทำ ความรุนแรงต่อสตรีได้รับการอบรมเพื่อให้มีความเข้าใจต่อความจำเป็นของสตรี
- (ง) นำมาตรการทุกอย่างที่เหมาะสมมาปฏิบัติ โดยเฉพาะทางด้านการศึกษา เพื่อปรับปรุงแบบแผนความประพฤติทางสังคมและวัฒนธรรมของบุรุษและสตรี และเพื่อขจัดอคติทางเพศ ประเพณีปฏิบัติและข้อปฏิบัติอื่นๆ ทั้งปวง ซึ่งอยู่

บนพื้นฐานของความคิดที่เพศใดเพศหนึ่ง จะมีความดีน้อยกว่า หรือความเหนือกว่า อีกเพศหนึ่ง และจัดการจำกัดบทบาท ทางเพศของบุรุษ และสตรี

- (ฎ) สนับสนุนการวิจัย การรวบรวมข้อมูล และการเรียบเรียงสถิติที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบต่างๆ ของความรุนแรงต่อสตรี โดยเฉพาะ ความรุนแรงในครอบครัว และส่งเสริม การวิจัยถึงสาเหตุ ความรุนแรง ธรรมชาติ ของความรุนแรงและผลกระทบของความรุนแรงต่อสตรี และความมีประสิทธิภาพ ของมาตรการที่สามารถนำมาใช้เพื่อ ป้องกัน และแก้ไขความรุนแรงต่อสตรี และควรเผยแพร่ผลงานวิจัย และสถิติ ต่างๆ แก่สาธารณชน
- (ฐ) นำมาตรการขจัดความรุนแรงต่อสตรีมา ใช้โดยเฉพาะกับสตรีกลุ่มเสี่ยงต่อความรุนแรง
- (ฑ) รวมข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องความรุนแรงต่อ สตรี และมาตรการที่ได้นำไปปฏิบัติตาม หลักการของปฏิญญานี้ในรายงานที่เสนอ ต่อองค์การสหประชาชาติตามระเบียบที่ กำหนดไว้ในกฎหมายสิทธิมนุษยชนต่างๆ
- (ฒ) ส่งเสริมการพัฒนาแนวทางที่เหมาะสม เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการตามหลักการ ที่ระบุไว้ในปฏิญญานี้

- (ณ) ตระหนักถึงบทบาทอันสำคัญของขบวนการสตรีและองค์กรพัฒนาเอกชนทั่วโลก ในการสร้างจิตสำนึกความตระหนักและในการบรรเทาปัญหาความรุนแรงต่อสตรี
- (ด) อำนวยความสะดวก และส่งเสริมงานของ ขบวนการสตรี และองค์กรพัฒนาเอกชน และร่วมมือกับองค์กรเหล่านี้ทั้งในระดับ ท้องถิ่น ระดับประเทศ และระดับภูมิภาค
- (ต) ส่งเสริมองค์การความร่วมมือระหว่างประเทศ ในภูมิภาคที่ประเทศของตนเป็นสมาชิก ให้บรรจุการขจัดความรุนแรงต่อสตรีเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติการขององค์กร ตามที่เห็นสมควร

ข้อ 5

ส่วนงาน และหน่วยงานเฉพาะของระบบใน องค์การสหประชาชาติควรสนับสนุน ยอมรับ และตระหนักในสิทธิและหลักการที่ระบุไว้ในปฏิญญานี้ ตามข้อข่ายอำนาจหน้าที่ของตน เพื่อบรรลุความมุ่งประสงค์นี้ ตกลงที่จะ

- (ก) ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างนานา ประเทศ และภูมิภาคโดยมุ่งหมายที่จะ กำหนดยุทธศาสตร์ในระดับภูมิภาคเพื่อต่อต้านความรุนแรง แลกเปลี่ยนประ-

สภการณั และให้การสนับสนุนการเงน
ต่อกิจกรรมที่เกยวข้องกับการขจัดความ
รุนแรงต่อสตรี

- (ข) สนับสนุนการประชุม และสัมมนาที่มี
ความมุ่งประสงค์เพื่อสร้างความรู้ และ
ความเข้าใจต่อประชาชนทั้งปวงในเรื่อง
การขจัดความรุนแรงต่อสตรี
- (ค) ส่งเสริมการประสานงาน และการแลกเปลี่ยน
ในกลไกขององค์การสหประชาชาติ
ระหว่างคณะกรรมการอนุสัญญาสิทธิ
มนุษยชนต่างๆ เพื่อนำเสนอปัญหาความ
รุนแรงต่อสตรีที่มีประสิทธิภาพ
- (ง) บรรจุบทวิเคราะห์ที่จัดเตรียมโดยหน่วย
งานและกลไกขององค์การสหประชาชาติ
ถึงแนวโน้ม และสภาพปัญหาสังคม
ตัวอย่างเช่น รายงานเกี่ยวกับสถานการณ์
สังคมโลกในช่วงระยะเวลาหนึ่ง การ
ติดตามแนวโน้มของความรุนแรงต่อสตรี
- (จ) ส่งเสริมการประสานงานระหว่างหน่วย
งาน และกลไกต่างๆ ขององค์การสห
ประชาชาติ เพื่อร่วมมือให้ความรุนแรง
ต่อสตรีอยู่ในโครงการที่ดำเนินการอยู่
โดยเฉพาะให้มีการพิจารณาถึงกลุ่มสตรี
ที่เสี่ยงต่อความรุนแรง

- (จ) สนับสนุนให้มีการวางเกณฑ์ของแนวทางหรือคู่มือเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรี โดยให้พิจารณาจากมาตรการที่ระบุในปฏิญญานี้
- (ข) พิจารณาประเด็นการขจัดความรุนแรงต่อสตรีในการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการใช้เครื่องมือทางสิทธิมนุษยชนต่าง ๆ
- (ค) ประสานงานกับองค์กรพัฒนาเอกชนในการเผยแพร่ประเด็นปัญหาความรุนแรงต่อสตรี

ข้อ 6

ไม่มีข้อความใดในปฏิญญานี้จะส่งผลกระทบต่อบทบัญญัติใดๆ ซึ่งมีส่วนส่งเสริมการขจัดความรุนแรงต่อสตรีได้มากกว่า ซึ่งอาจบรรจุอยู่ในกฎหมายของรัฐหรือในอนุสัญญา สนธิสัญญา หรือความตกลงระหว่างประเทศอื่นใดที่มีผลบังคับใช้ในรัฐใดรัฐหนึ่ง

คัดจากต้นฉบับ

จัดแปลโดย มูลนิธิผู้หญิง

แฟนปฏิบัติการ
จากปักกิ่ง ประเด็น
ความรุนแรงต่อผู้หญิง

.....

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

แผนปฏิบัติการจากปักกิ่ง ประเด็นความรุนแรงต่อสตรี

ผลจากการประชุมสตรีโลก
ครั้งที่ 4 ณ กรุงปักกิ่ง
15 กันยายน 2538

The Beijing Plan of Action
Violence against Women

■■■ **ความรุนแรงต่อสตรี**เป็นอุปสรรค
หนึ่งที่เกิดขวางการบรรลุเป้าหมายความเสมอภาค การ
พัฒนาและสันติภาพ ความรุนแรงต่อสตรีเป็นทั้งการ
ละเมิด และทำลายหรือเพิกถอนการที่สตรีจะได้รับ
สิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน ความล้มเหลว
ที่ต่อเนื่องกันมาช้านานในการปกป้องและส่งเสริมสิทธิ
และเสรีภาพในกรณีที่มีความรุนแรงต่อสตรีเกิดขึ้นนี้
เป็นประเด็นที่น่าห่วงใยสำหรับรัฐทุกแห่งและต้องได้รับ
ความสนใจแก้ไข นับตั้งแต่การประชุมที่กรุงไนโรบี

ทศวรรษการประชุมระดับโลกว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ณ กรุงเวียนนา กับ ความรุนแรงต่อผู้หญิง

ความรู้เกี่ยวกับสาเหตุและผลที่ตามมา และมาตรการที่จะใช้ต่อสู้ได้เพิ่มขึ้นอีกมาก สตรีและเด็กผู้หญิง ที่ต้องถูกทารุณทางกาย ทางเพศ และทางจิตใจนั้น มีอยู่ในทุกสังคมไม่มากนัก และเกิดขึ้นโดยไม่จำกัดขอบเขตเฉพาะกลุ่มรายได้ ชนชั้น และวัฒนธรรมใดๆ สถานภาพอันต่ำต้อยทางสังคมและเศรษฐกิจของสตรี อาจจะเป็นได้ทั้งสาเหตุและผลลัพธ์จากความรุนแรงต่อสตรี

คำว่า "ความรุนแรงต่อสตรี" หมายถึง การใช้ความรุนแรงใดๆ อันเนื่องมาจากความแตกต่างระหว่างหญิงชาย ซึ่งมีผลหรือมักจะมีผลทำให้เกิดอันตรายหรือความเดือดร้อนทางกาย ทางเพศ หรือทางจิตใจต่อสตรี รวมไปถึงการขู่ข่มขู่คุกคามว่าจะใช้ความรุนแรง การบีบบังคับหรือการทำให้สูญเสียอิสรภาพโดยพลการ ทั้งนี้ไม่ว่าจะเกิดขึ้นในชีวิตสาธารณะหรือชีวิตส่วนตัวก็ตาม ดังนั้น ความรุนแรงต่อสตรีจึงรวมถึง แต่ไม่จำกัดเฉพาะ ความรุนแรงดังต่อไปนี้ด้วย

ความรุนแรงทางกาย ทางเพศ และทางจิตใจ ที่เกิดขึ้นในครอบครัว รวมทั้งการทรมาน การทารุณทางเพศ ต่อเด็กผู้หญิงที่เกิดขึ้นในครัวเรือน ความรุนแรงที่สืบเนื่องมาจากการเรียกร้องให้ฝ่ายหญิงจ่ายเงินสินสอด การข่มขืนภรรยาตนเอง การฉ้อฉลด้วยเวชภัณฑ์นอกของสตรี และพฤติกรรมตามประเพณีดั้งเดิมต่างๆ ที่เป็นอันตรายต่อสตรี ความรุนแรงที่ระหว่างหญิงชาย ไม่ใช่คู่สมรส และความรุนแรงที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตเอาเปรียบ

ความรุนแรงทางกาย ทางเพศ และทางจิตที่เกิดขึ้นในชุมชน รวมทั้งการข่มขืน การทารุณทางเพศ การล่วงละเมิด และการคุกคามทางเพศที่เกิดขึ้นในสถานที่ทำงาน ในสถาบันการศึกษาและที่อื่นๆ การค้าหญิง และการบังคับให้ค้าประเวณี

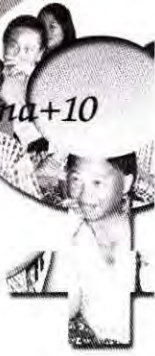
ความรุนแรงทางกาย ทางเพศ และทางจิตใจที่รัฐเป็นผู้กระทำเสียเอง หรือไม่เอาผิดกับผู้ละเมิด ไม่ว่าจะเกิดขึ้นที่ใดก็ตาม

การกระทำอื่นๆ ที่เป็นความรุนแรงต่อสตรี ได้แก่ การละเมิดสิทธิมนุษยชนของสตรีในสถานการณ์ความขัดแย้งที่มีการใช้อาวุธ โดยเฉพาะการฆาตกรรม การข่มขืนที่ตั้งใจวางแผนไว้อย่างเป็นทางการ การกดขี่เป็นทาสทางเพศ การบังคับสตรีให้ตั้งครอบครัว

การใช้ความรุนแรงต่อสตรียังรวมถึงการบังคับให้ทำหมัน และทำแท้ง การบีบบังคับให้คุมกำเนิด การเลือกเพศก่อนคลอด และการฆ่าทารกหญิง

สตรีบางกลุ่มจะอยู่ในสถานภาพเสี่ยงต่อความรุนแรงมากเป็นพิเศษ เช่น สตรีที่เป็นชนกลุ่มน้อย ชาวพื้นเมือง ผู้ลี้ภัย ผู้ย้ายถิ่น รวมทั้งแรงงานอพยพ สตรียากจนในชนบทหรือชุมชนอันห่างไกล สตรีที่อดยาก ขาดแคลน สตรีที่อยู่ในสถาบันหรือที่คุมขัง เด็กผู้หญิง สตรีพิการ สูงอายุ ถูกโยกย้ายถิ่นฐาน ถูกส่งตัวกลับประเทศและในสถานการณ์ความขัดแย้งที่มีการใช้อาวุธ การยึดครองของต่างชาติ สงครามรุกราน สงครามกลางเมือง การก่อการร้าย รวมทั้งการจับคนไปเป็นตัวประกัน

การกระทำหรือการคุกคามว่าจะใช้ความรุนแรงไม่ว่าจะเกิดขึ้นในบ้านหรือชุมชนที่รัฐกระทำเองหรือไม่เอาผิดกับผู้กระทำทำให้ความหวาดกลัวและความไม่มั่นคงค่อยๆ ซึมแทรกเข้าไปในชีวิตของสตรีและเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุถึงความเสมอภาค การพัฒนาและสันติภาพ ความหวุ่นเกรงต่อความรุนแรงรวมทั้งการก่อกวนรังควาญเป็นสิ่งที่จำกัดการเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวของสตรีอยู่เสมอมา รวมทั้งจำกัดการเข้าถึงทรัพยากรและกิจกรรมพื้นฐานต่างๆ ด้วย ความรุนแรงต่อสตรีทำให้เกิดต้นทุนสูงต่อบุคคลและสังคมโดยรวม ในแง่ของสุขภาพ สังคมและเศรษฐกิจ ความรุนแรงต่อสตรีเป็นกลไกอันสำคัญยิ่งทางสังคมที่บังคับให้สตรีตกอยู่ในสถานะที่เป็นรองเมื่อเปรียบเทียบกับบุรุษ ในหลายกรณี ความรุนแรงต่อสตรีและเด็กผู้หญิง เกิดขึ้นในครอบครัวหรือในบ้านซึ่งมักจะมีการอดกลั้นจ่ายอมการทอดทิ้ง การทารุณทางกายและทางเพศ ตลอดจนการข่มขืนเด็กหญิงและสตรี โดยสมาชิกในครอบครัวหรือโดยผู้อื่นที่อาศัยอยู่ในครัวเรือน รวมทั้งการทารุณจากคู่สมรสและคนอื่นๆ มักจะเกิดขึ้นโดยไม่มีผู้ใดไปแจ้งความ จึงทำให้ตรวจพบได้ยาก ยิ่งกว่านั้นแม้เมื่อมีการแจ้งความก็มักจะไม่ค่อยให้การคุ้มครองผู้ถูกทำร้ายและลงโทษผู้กระทำผิด

ความรุนแรงต่อสตรีแสดงถึงความไม่เท่าเทียมกันของความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างชายกับหญิงอันปรากฏในประวัติศาสตร์มาโดยตลอด ซึ่งได้นำไปสู่การที่บุรุษมีอิทธิพลเหนือกว่าสตรีและการเลือกปฏิบัติต่อสตรี ตลอดจนการขัดขวางไม่ให้สตรีก้าวหน้าไปได้อย่าง

เต็มที่ ความรุนแรงต่อสตรีตลอดช่วงชีวิตนั้นส่วนใหญ่
สืบเนื่องมาจากแบบแผนทางวัฒนธรรม โดยเฉพาะเป็น
ผลเสียของการปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมบางเรื่อง และ
การกระทำอย่างสุดขั้วทุกประการที่เกี่ยวข้องกับเชื้อชาติ
เพศ ภาษา หรือศาสนา ที่ทำให้สถานะอันต่ำต้อยที่
กำหนดให้กับสตรีในครอบครัว ในที่ทำงาน ชุมชน
และสังคม คงอยู่ต่อไปไม่จบสิ้น แรงกดดันทางสังคม
ทำให้ความรุนแรงต่อสตรียิ่งหนักลงไปอีก โดยเฉพาะ
ความละเอียดที่จะประณามการกระทำบางอย่างที่ปฏิบัติ
ต่อสตรี การที่สตรีเข้าไม่ถึงข้อมูลข่าวสารความช่วยเหลือ
เหลือ และการคุ้มครอง การไม่มีกฎหมายที่ห้ามปราม
การใช้ความรุนแรงต่อสตรีอย่างได้ผล ความล้มเหลว
ที่จะปฏิรูปกฎหมายเดิม การที่ทางการไม่ค่อยพยายาม
จะส่งเสริมความสำนึกต่อกฎหมายและบังคับใช้กฎหมาย
ที่มีอยู่ และการขาดปัจจัยด้านการศึกษา และอื่นๆ ที่
จะจัดการกับสาเหตุและผลที่เกิดขึ้นตามมาของความ
รุนแรง ภาพลักษณ์ของความรุนแรงต่อสตรีที่ปรากฏ
ในสื่อมวลชน โดยเฉพาะที่แสดงการข่มขืนหรือการกด
สตรีลงเป็นทาสทางเพศ ล้วนเป็นปัจจัยที่ทำให้ความ
รุนแรงดังกล่าวดำรงอยู่ และแพร่หลายได้ต่อไป มีอิทธิ
พลในทางลบต่อชุมชนทั้งหมด โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อ
เด็กและเยาวชน

การพัฒนาแนวทางที่เป็นองค์รวมและอาศัย
สหวิชาการขึ้นมาใช้กับภารกิจอันท้าทายของการส่งเสริม
ให้มีครอบครัว ชุมชนและรัฐที่ปราศจากความรุนแรงต่อ
สตรีเป็นสิ่งที่จำเป็นและอาจสัมฤทธิ์ผลได้ ความเท่า
เทียมกัน ความร่วมมือระหว่างหญิงกับชาย และความ

การสนทนาระดับโลกว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ณ กรุงเวียนนา กับ ความรุนแรงต่อผู้หญิง

เคารพต่อศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ จะต้องแผ่ซ่านเข้าไปในทุกขั้นตอนของการเรียนรู้เพื่ออยู่ร่วมกันในสังคม ระบบการศึกษาควรส่งเสริมการนับถือตนเอง การให้เกียรติแก่กันและการร่วมแรงร่วมใจระหว่างหญิงและชาย

การขาดข้อมูลสถิติเรื่องความรุนแรงที่มีการจำแนกรายละเอียดตามเพศ ทำให้ยากที่จะกำหนดรายละเอียดของโครงการและการติดตามการเปลี่ยนแปลง การขาดแคลนเอกสารหลักฐาน และงานวิจัยเรื่องความรุนแรงในครอบครัว การคุกคามทางเพศและความรุนแรงต่อสตรีและเด็กผู้หญิงในที่ส่วนตัวและที่สาธารณะ รวมทั้งในที่ทำงาน เป็นสิ่งที่บ่งชี้อุปสรรคต่อความพยายามที่จะกำหนดวิธีการแทรกแซงสำหรับแต่ละกรณี บางประเทศได้มีประสบการณ์ในการระดมพลังทั้งหญิงและชายให้ช่วยกันเอาชนะความรุนแรงในรูปแบบต่างๆ ที่มีอยู่ได้ และยังสามารถแสดงว่าอาจใช้มาตรการจัดการกับทั้งสาเหตุและผลของความรุนแรงได้ พันธมิตรที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการเปลี่ยนแปลง ได้แก่ บรรดาบุรุษที่รวมกลุ่มกันต่อต้านความรุนแรงอันเนื่องมาจากความแตกต่างระหว่างหญิงชายนั่นเอง

สตรีมักจะได้รับบาดเจ็บต่อความรุนแรงที่กระทำโดยบุคคลที่มีตำแหน่งและอำนาจ จะเป็นในสถานการณ์ของความขัดแย้งหรือไม่ก็ตาม การฝึกฝนเจ้าหน้าที่ทุกคนให้รับรู้กฎหมายมนุษยธรรมและสิทธิมนุษยชน และการลงโทษผู้ใช้ความรุนแรงต่อสตรีจะช่วยให้มั่นใจได้ว่าความรุนแรงเช่นนั้นจะไม่เกิดขึ้นโดยน้ำมือของเจ้าหน้าที่ราชการ รวมถึงตำรวจ เจ้าหน้าที่งานที่เรือนจำ และ

เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ซึ่งล้วนแต่เป็นบุคคลที่
สตรีควรจะมอบความไว้วางใจให้ได้

การปราบปรามการค้าสตรีและเด็กเพื่อธุรกิจ
ทางเพศอย่างได้ผล เป็นเรื่องเร่งด่วนที่นานาชาติล้วน
ให้ความห่วงใย การปฏิบัติตามอนุสัญญาว่าด้วยการ
ปราบปรามการค้ามนุษย์และการเอาประโยชน์จากการ
ค้าประเวณีของผู้อื่น พ.ศ.2492 ตลอดจนกฎหมายอื่นๆ
ที่เกี่ยวข้องจำเป็นจะต้องได้รับการทบทวน และเสริมให้
เข้มแข็งขึ้น การใช้สตรีในเครือข่ายการค้าประเวณีและ
การค้าระหว่างประเทศ ได้กลายเป็นสิ่งสำคัญที่ดึงดูด
ความสนใจขององค์การอาชญากรรมระหว่างประเทศ ผู้
รายงานพิเศษเรื่องความรุนแรงต่อสตรีของคณะ
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ ซึ่งได้
ทำการศึกษาค้นคว้าในเรื่องการกระทำเหล่านี้ในแง่ที่
เป็นอีกสาเหตุหนึ่งของการละเมิดสิทธิมนุษยชนและ
เสรีภาพพื้นฐานของสตรีและเด็กผู้หญิง ควรใส่ใจกับ
ประเด็นการค้ามนุษย์ระหว่างประเทศเพื่อธุรกิจทางเพศ
ตลอดจนการบังคับค้าประเวณี การข่มขืน การทารุณ
ทางเพศ และการท่องเที่ยวซึ่งมีจุดประสงค์ทางเพศทั้งนี้
โดยจัดอยู่ภายในวงอำนาจที่ได้รับมอบหมาย และให้
กำหนดเป็นเรื่องเร่งด่วน สตรีและเด็กผู้หญิงผู้ตกเป็น
เหยื่อของการค้าระหว่างประเทศนี้อยู่ในสภาพที่เสี่ยงกับ
ความรุนแรงอื่นๆ รวมถึงการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์
และการได้รับเชื้อโรคที่ติดต่อทางเพศสัมพันธ์ รวมทั้ง
โรคเอดส์

ในการจัดการกับความรุนแรงต่อสตรี รัฐบาลและผู้ปฏิบัติการอื่นๆ ควรจะส่งเสริมนโยบายที่ชัดเจนและเห็นผลได้เร็วในการนำมุมมองความแตกต่างระหว่างหญิงชายเข้าร่วมไว้ในนโยบายและโครงการทุกด้าน เพื่อที่ว่าก่อนจะมีการตัดสินใจใดๆ จะมีการวิเคราะห์ผลกระทบต่องทั้งหญิงและชายด้วย

วัตถุประสงค์หลัก ง.1 ให้มาตรการผสมผสานในการป้องกันและขจัดความรุนแรงต่อสตรี

ปฏิบัติการ

ปฏิบัติการโดยรัฐบาล

- (ก) ประณามการใช้ความรุนแรงต่อสตรีและละเว้นจากการอ้างประเพณี ขนบธรรมเนียมหรือศาสนาใดๆ เพื่อหลีกเลี่ยงหน้าที่ดังกล่าว โดยมุ่งที่การขจัดความรุนแรงนั้น ตามที่ระบุไว้ในปฏิญญาว่าด้วยการขจัดความรุนแรงต่อสตรี
- (ข) ระวังการใช้ความรุนแรงต่อสตรี และมุ่งมั่นในการปฏิบัติเพื่อป้องกัน สอบสวน และลงโทษการกระทำ ความรุนแรงต่อสตรีตามกฎหมายของประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการกระทำโดยรัฐหรือโดยบุคคลใดๆ ก็ตาม

- (ค) ออกกฎหมายและ / หรือเสริมบทลงโทษทางอาญา ทางแพ่ง ทางแรงงาน และทางบริหารในกฎหมายที่มีอยู่ เพื่อให้ลงโทษหรือขดเชยการกระทำผิดต่อสตรีและเด็กผู้หญิงที่ต้องพบกับความรุนแรงในทุกรูปแบบ ไม่ว่าจะเกิดขึ้นในบ้าน ในที่ทำงานชุมชน หรือสังคม
- (ง) รับเอา และ / หรือปฏิบัติตาม ทบทวนเป็นระยะๆ และวิเคราะห์กฎหมายต่างๆ เพื่อให้แน่ใจว่ากฎหมายนั้นมีประสิทธิผลในการขจัดความรุนแรงต่อสตรี โดยเน้นการป้องกันความรุนแรงและการดำเนินคดีกับผู้ละเมิดกฎหมาย ใช้มาตรการต่างๆ เพื่อให้แน่ใจว่าสตรีที่เผชิญกับความรุนแรงจะได้รับการคุ้มครอง ได้เข้าถึงวิธีการแก้ไขที่เป็นธรรมและได้ผล รวมทั้งการจ่ายสินไหมทดแทนการชดใช้ค่าเสียหายและการเยียวยารักษาผู้ตกเป็นเหยื่อ ตลอดจนการฟื้นฟูเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้ที่เคยกระทำผิด
- (จ) พยายามอย่างยิ่งที่จะให้สัตยาบันและ / หรือปฏิบัติตามบรรทัดฐานและกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงต่อสตรี รวมทั้งที่มีอยู่ในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน กติกาสากลว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิ

ทางการเมือง กติกาสากลว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และอนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษที่โหดร้ายทารุณผิดมนุษย์

- (ฉ) ปฏิบัติตามอนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ โดยคำนึงถึงข้อเสนอแนะทั่วไป ข้อ 19 ที่รับรองโดยคณะกรรมการว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีขององค์การสหประชาชาติในการประชุมสมัยที่ 11
- (ช) ส่งเสริมนโยบายที่แข็งขันและเห็นได้ชัดในการนำเอาประเด็นบทบาทหญิงชายเข้าไปอยู่ในนโยบายและโครงการทุกประเภทที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงต่อสตรี ตลอดจนส่งเสริมสนับสนุนและปฏิบัติตามมาตรการ และโครงการที่มุ่งเพิ่มความรู้และความเข้าใจต่อสาเหตุ ผลลัพธ์และกลไกของความรุนแรงต่อสตรีให้แก่ผู้รับผิดชอบต่อการปฏิบัติตามนโยบายเหล่านี้ เช่น ผู้รักษากฎหมาย เจ้าหน้าที่ตำรวจ พนักงานตุลาการ เจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ และนักสังคมสงเคราะห์ รวมทั้งคนที่ทำงานเรื่องชนกลุ่มน้อย การย้ายถิ่น ผู้ลี้ภัย และพัฒนายุทธวิธีเพื่อให้แน่ใจว่าสตรีที่เป็นเหยื่อ

ของความรุนแรงจะไม่ถูกกฎหมายทำร้ายซ้ำเติมอีก โดยการบังคับใช้กฎหมายและการปฏิบัติทางตุลาการที่ไม่พิจารณาประเด็นความแตกต่างระหว่างหญิงชาย

- (ข) ให้สตรีที่ได้รับความรุนแรงมีช่องทางเข้าถึงกลไกความยุติธรรม และให้ได้เข้าถึงวิธีการที่เป็นธรรมและ ได้ผลในการแก้ไขความเสียหายที่เกิดขึ้นตามกลไกของกฎหมายในประเทศและให้ได้รับสิทธิในการขอชดเชยผ่านทางกลไกเหล่านั้น
- (ค) ประกาศและบังคับใช้กฎหมายต่อต้านทั้งผู้กระทำการและการใช้ความรุนแรงต่อสตรี เช่น การฉ้อฉลอวัยวะเพศส่วนนอก การกำจัดทารก การเลือกเพศก่อนคลอด และความรุนแรงที่เกี่ยวข้องกับสินสอด ซึ่งฝ่ายเจ้าสาวต้องเป็นผู้จ่าย ให้การสนับสนุนอย่างแข็งขันต่อความพยายามขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรชุมชน เพื่อจัดการกระทำข้างต้น
- (ค) กำหนดและดำเนินแผนปฏิบัติทุกระดับที่เหมาะสมเพื่อขจัดความรุนแรงต่อสตรี
- (ค) นำเอามาตรการที่เหมาะสมทุกประเภท โดยเฉพาะในด้านการศึกษา ไปปรับแบบแผนการปฏิบัติทางสังคมและวัฒนธรรมของชายและหญิง และนำไปขจัดอคติ

การปฏิบัติตามประเพณี และการกระทำ
อื่นๆ ที่มีรากฐานอยู่บนความคิดเรื่อง
ความดีต่อกว่าหรือเหนือกว่าของเพศใด
เพศหนึ่ง และอยู่บนบทบาทที่กำหนดไว้
ตายตัวสำหรับชายและหญิง

- (ท) สร้างหรือเสริมความเข้มแข็งของกลไก
เชิงสถาบันเพื่อว่าสตรีและเด็กผู้หญิงจะ
สามารถแจ้งเรื่องการกระทำรุนแรงต่อตน
ในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย และรักษา
ความลับไว้ได้ โดยปราศจากความหวั่น
กลัวว่าจะถูกลงโทษหรือตอบโต้กลับ
รวมทั้งให้สามารถตั้งข้อกล่าวหาได้ด้วย
- (ธ) ดูแลให้แน่ใจว่าสตรีที่พิการมีโอกาสได้
เข้าถึงข้อมูล และบริการในเรื่องความ
รุนแรงต่อสตรี
- (ฉ) สร้าง ปรับปรุง หรือพัฒนาตามความ
เหมาะสม และให้ทุนกับโครงการฝึก
อบรมสำหรับบุคลากรทางด้านตุลาการ
กฎหมาย การแพทย์ สังคม การศึกษา
ตำรวจ และตรวจคนเข้าเมือง เพื่อหลีกเลี่ยง
การใช้อำนาจไปในทางที่ผิด ซึ่งนำไป
ไปสู่ความรุนแรงต่อสตรี และกระตุ้นให้
คนเหล่านั้นมีสำนึกที่ไวต่อการกระทำที่
เกี่ยวเนื่องกับความแตกต่างระหว่าง
หญิงชายและการขู่เชิญว่าจะใช้ความ

รุนแรง เพื่อให้แน่ใจว่าสตรีผู้เคราะห์ร้าย จะได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรม

- (บ) รับเอากฎหมายที่จำเป็นมาใช้และเสริมความเข้มแข็งให้กฎหมายที่มีอยู่แล้ว โดยลงโทษตำรวจ หน่วยรักษาความมั่นคง และหน่วยงานใดๆ ของรัฐ ที่ใช้ความรุนแรงต่อสตรีในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ ทบทวนกฎหมายที่มีอยู่ และใช้มาตรการที่ได้ผลกับผู้กระทำการละเมิดดังกล่าว
- (ป) จัดสรรทรัพยากรที่พอเพียงภายในงบประมาณของรัฐบาล และระดมทรัพยากรในชุมชนเพื่อใช้ในโครงการที่เกี่ยวข้องกับการขจัดความรุนแรงต่อสตรี รวมทั้งทรัพยากรสำหรับการดำเนินแผนปฏิบัติการในทุกระดับที่เหมาะสม
- (ภ) รวมเอาข้อมูลเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีและมาตรการที่ใช้เพื่อให้มีการปฏิบัติตามปฏิญญาว่าด้วยการขจัดความรุนแรงต่อสตรี เข้าไปในรายงานที่เสนอตามข้อกำหนดของมาตรการเพื่อสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติ
- (ผ) ให้ความร่วมมือ และช่วยเหลือผู้รายงานพิเศษว่าด้วยความรุนแรงต่อสตรีของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ ในการปฏิบัติตามหน้าที่ซึ่ง

ได้รับมอบหมาย และให้ข้อมูลทั้งหมดตามที่ขอมา ร่วมมือกับกลไกอื่นๆ ที่มีประสิทธิภาพ เช่น ผู้รายงานพิเศษของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนในเรื่องเกี่ยวกับการทรมาน และผู้รายงานพิเศษในเรื่องการประหารชีวิตอย่างรวบรัดโดยไม่ผ่านกระบวนการทางตุลาการและโดยพลการ โดยเน้นในเรื่องที่สัมพันธ์กับความรุนแรงต่อสตรี

- (ข) เสนอแนะว่า เมื่อวาระของผู้เสนอรายงานพิเศษว่าด้วยความรุนแรงต่อสตรีสิ้นสุดลงในปี พ.ศ.2540 ให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติอนุมัติต่ออายุไปอีก และถ้ามีเหตุสมควรก็ปรับปรุงอำนาจหน้าที่ให้ทันสมัย และเข้มแข็งขึ้นด้วย

ปฏิบัติการโดยรัฐบาล รวมทั้งรัฐบาลท้องถิ่น และองค์กรชุมชน องค์กรพัฒนาเอกชน สถาบันการศึกษา ภาคเอกชนและภาครัฐ โดยเฉพาะวิชาชีพ และสื่อมวลชน ตามความเหมาะสม

- (ก) ให้ที่พัก และการบรรเทาทุกข์แก่เด็ก ผู้หญิงและสตรีที่ได้รับความรุนแรง โดยจัดทุนดำเนินการให้เพียงพอ รวมทั้งบริการทางแพทย์ คำปรึกษาด้านจิตวิทยาและอื่นๆ ความช่วยเหลือทาง

กฎหมายแบบให้เปล่าหรือราคาถูกลง ตามแต่จะมีความต้องการ ตลอดจนความช่วยเหลือที่เหมาะสมเพื่อช่วยให้สามารถหาเลี้ยงดูตนเองได้

- (ข) ให้บริการต่างๆ ซึ่งสตรีและเด็กผู้หญิงที่โยกย้ายถิ่นฐาน รวมทั้งที่เป็นแรงงานอพยพที่ตกเป็นเหยื่อของความรุนแรง ซึ่งมีพื้นฐานมาจากความแตกต่างเรื่องเพศ สามารถเข้าถึงได้ ไม่ว่าจะใช้ภาษาหรือยึดถือวัฒนธรรมเช่นใด
- (ค) ตระหนักถึงความเสี่ยงต่อความรุนแรงและทารุณกรรมในรูปแบบอื่นๆ ต่อสตรีอพยพรวมทั้งแรงงานสตรีอพยพซึ่งสถานะทางกฎหมายในประเทศที่เป็นผู้รับสตรีเหล่านี้ขึ้นอยู่กับนายจ้าง ที่อาจจะใช้สถานการณ์นั้นเอาเปรียบสตรีได้
- (ง) สนับสนุนการริเริ่มต่างๆ ขององค์กรสตรีและองค์กรพัฒนาเอกชนทั่วโลก ที่จะยกระดับความสำนึกในประเด็นความรุนแรงต่อสตรี และที่จะมีส่วนร่วมในการขจัดความรุนแรงให้หมดไป
- (จ) จัดตั้ง สนับสนุน และให้ทุนการรณรงค์ให้การศึกษาและการฝึกอบรมในชุมชน เพื่อยกระดับความสำนึกว่า ความรุนแรงต่อสตรีเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

กิจกรรมการปฐมนิเทศน์โลกาภิวัตน์สาธิตชุมชน ณ กรุงเวียนนา กับ ความสุขของคนพิการ

และระดมชุมชนในท้องถิ่นให้ใช้วิถีแก้ไขความขัดแย้งที่เหมาะสม ทั้งที่มีอยู่แต่เดิมและที่คิดหาขึ้นมาใหม่ โดยคำนึงถึงประเด็นความแตกต่างของหญิงชาย

- (จ) ยอมรับ สนับสนุน และส่งเสริม บทบาทสำคัญของสถาบันที่เป็นสื่อกลาง เช่น ศูนย์สาธารณสุขมูลฐาน ศูนย์วางแผนครอบครัว บริการอนามัยในโรงเรียน บริการแม่และเด็ก ศูนย์สำหรับครอบครัว ผู้อพยพ และสถาบันอื่นๆ ในด้านข่าวสารและการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความรุนแรง
- (ข) จัดตั้งและให้ทุนการรณรงค์ข้อมูลข่าวสาร โครงการการศึกษา และฝึกอบรม เพื่อให้เด็กผู้หญิง เด็กผู้ชาย หญิงและชายมีความไวต่อการรับรู้ถึงผลกระทบที่เป็นภัยต่อตนเองและสังคม อันเกิดจากความรุนแรงในครอบครัว ชุมชน และสังคม สอนวิธีการสื่อสารโดยไม่ต้องอาศัยความรุนแรง ส่งเสริมการฝึกอบรมผู้ตกเป็นเหยื่อ และผู้ที่มีแนวโน้มว่าอาจตกเป็นเหยื่อเพื่อว่าพวกเขาจะจะสามารถปกป้องตนเองและผู้อื่นจากความรุนแรงดังกล่าวได้

- (ซ) เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับความช่วยเหลือที่มีให้กับสตรีและครอบครัวผู้ตกเป็นเหยื่อของความรุนแรง
- (ฌ) จัดให้มี ให้นำ และส่งเสริมโครงการให้คำปรึกษา และโครงการฟื้นฟูต่างๆ สำหรับผู้ใช้ความรุนแรง และส่งเสริมการวิจัยเพื่อช่วยผลักดันความพยายามในด้านการให้คำปรึกษาและการฟื้นฟูให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความรุนแรงซ้ำอีก
- (ญ) ยกย่องลำดับสำคัญของสื่อมวลชนในเรื่องความรับผิดชอบที่จะส่งเสริมภาพลักษณ์ของสตรีและบุรุษ ที่ต่างออกไปจากแบบแผนเดิมๆ รวมทั้งจัดรูปแบบการนำเสนอของสื่อมวลชนที่นำไปสู่ความรุนแรง และสนับสนุนให้ผู้รับผิดชอบต่อเนื้อหาของสื่อ กำหนดแนวทาง และระเบียบปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพที่สอดคล้องกับเสรีภาพในการแสดงออก และยกย่องลำดับที่ต่อบทบาทที่สำคัญของสื่อในการให้ข้อมูล และการศึกษากับประชาชนเกี่ยวกับสาเหตุ และผลของความรุนแรงต่อสตรี และในการกระตุ้นให้สาธารณชนได้ถกเถียงกันในเรื่องนี้

ปฏิบัติการโดยรัฐบาล นายจ้าง สหภาพแรงงาน
องค์กรชุมชน องค์กรเยาวชน และองค์กรพัฒนาเอกชน
ตามความเหมาะสม

- (ก) พัฒนาโครงการ และกระบวนการจัดการ
การลวนลามทางเพศ และความรุนแรง
รูปแบบอื่นๆ ที่เกิดกับสตรีในสถาบัน
การศึกษา ที่ทำงาน และสถานที่อื่นๆ
- (ข) พัฒนาโครงการ และกระบวนการให้การ
ศึกษา และยกระดับความสำนึกว่า การ
ใช้ความรุนแรงต่อสตรีจัดเป็นอาชญา-
กรรมอย่างหนึ่ง และเป็นการละเมิดสิทธิ
มนุษยชนของสตรี
- (ค) พัฒนาโครงการให้คำปรึกษา เยียวยา
และสนับสนุนแก่เด็กผู้หญิง วัยรุ่น และ
หญิงสาว ซึ่งเคยมีหรือกำลังตกอยู่ใน
ความสัมพันธ์ที่มีการล่วงละเมิดและ
ทารุณ โดยเฉพาะที่ยังอาศัยอยู่ในบ้าน
หรือสถานที่ที่เหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้น
- (ง) ใช้มาตรการพิเศษเพื่อช่วยจัดความ
รุนแรงต่อสตรีโดยเฉพาะอย่างยิ่งสตรีใน
สถานการณ์ค่อนข้างเสี่ยง เช่น ผู้อยู่ใน
วัยเยาว์ ผู้ลี้ภัย ผู้ที่ต้องพลัดจากที่อยู่
ทั้งที่เกิดขึ้นข้ามประเทศ และในประเทศ
นั่นเอง สตรีพิการ และแรงงานอพยพ
รวมทั้งการบังคับใช้กฎหมายที่มีอยู่และ

ออกกฎหมายใหม่ตามความเหมาะสม
เพื่อแรงงานสตรีอพยพทั้งในประเทศผู้ส่ง
และประเทศผู้รับ

ปฏิบัติการโดยเลขาธิการ องค์การสหประชาชาติ

ให้ความช่วยเหลือทุกอย่างที่จำเป็นแก่ผู้รายงาน
พิเศษว่าด้วยความรุนแรงต่อสตรีของคณะกรรมการสิทธิ
มนุษยชนแห่งสหประชาชาติ โดยเฉพาะในเรื่อง
ของเจ้าหน้าที่ และทรัพยากรที่จำเป็นในการทำตาม
อำนาจหน้าที่ทั้งหมดซึ่งได้รับมอบหมาย โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งการปฏิบัติ และติดตามงานที่ดำเนินการ
ต่างหาก หรือร่วมกับผู้รายงานพิเศษและคณะทำงาน
อื่นๆ และให้ความช่วยเหลืออย่างเพียงพอ สำหรับการ
ปรึกษาหารือเป็นระยะๆ กับคณะกรรมการว่าด้วย
การจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีแห่งสหประชาชาติ
และองค์กรตามสนธิสัญญาต่างๆ

ปฏิบัติการโดยรัฐบาล องค์กรระหว่าง ประเทศ และองค์กรพัฒนาเอกชน

สนับสนุนการเผยแพร่และการปฏิบัติตามแนว
ทางของข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ ในเรื่อง
การปกป้องสตรีผู้ลี้ภัย และในเรื่องการป้องกันและ
ตอบโต้ต่อความรุนแรงทางเพศที่เกิดขึ้นกับผู้ลี้ภัย

วัตถุประสงค์หลัก ง.2 ศึกษาสาเหตุและผลของความรุนแรงและประสิทธิผลของมาตรการป้องกัน

ปฏิบัติการ

ปฏิบัติการโดยรัฐบาล องค์การระดับภูมิภาค องค์การสหประชาชาติ องค์การระหว่างประเทศอื่นๆ สถาบันวิจัย องค์การสตรี และองค์กรเยาวชน และองค์กรพัฒนาเอกชน ตามความเหมาะสม

- (ก) ส่งเสริมการวิจัย เก็บข้อมูลและรวบรวมสถิติที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบต่างๆของความรุนแรงต่อสตรีที่พบเห็นอยู่ทั่วไปโดยเฉพาะความรุนแรงในครอบครัว สนับสนุนการวิจัยถึงสาเหตุ ลักษณะ ความร้ายแรง ผลต่อผู้ตกเป็นเหยื่อ และประสิทธิผลของมาตรการที่ใช้ป้องกันและแก้ไขความรุนแรงต่อสตรี
- (ข) เผยแพร่ผลการวิจัยและการศึกษาต่างๆ อย่างกว้างขวาง
- (ค) สนับสนุนและริเริ่มการวิจัยเรื่องผลของความรุนแรง เช่น การข่มขืน ที่จะกระทบต่อสตรีและเด็กผู้หญิง และเปิดเผยข้อมูลสถิติที่ได้มาต่อสาธารณชนด้วย
- (ง) สนับสนุนให้สื่อมวลชนพิจารณาผลกระทบของการมีแบบแผนของบทบาท

หญิงชายที่ตายตัว รวมทั้งที่พบเห็นอยู่เป็นประจำในการโฆษณาสินค้า อันเป็นการเสริมความรุนแรง และความไม่เท่าเทียมกันที่เกิดจากความแตกต่างระหว่างหญิงชาย และพิจารณาว่าแบบแผนเหล่านี้ได้รับการถ่ายทอดอย่างไรในช่วงต่างๆ ของชีวิต และใช้มาตรการเพื่อขจัดภาพลักษณ์ทางลบเหล่านี้ด้วยเป้าหมายที่จะส่งเสริมสังคมที่ปลอดความรุนแรง

วัตถุประสงค์หลัก 3 ขจัดการค้าสตรี และช่วยเหลือผู้ตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงจากการค้าประเวณีและการค้ามนุษย์

ปฏิบัติการ

ปฏิบัติการโดยรัฐบาลของประเทศที่เป็นต้นกำเนิดทางผ่าน และปลายทาง องค์การระดับภูมิภาค และองค์การระหว่างประเทศ ตามความเหมาะสม

- (ก) พิจารณาให้สัตยาบัน และบังคับใช้อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการค้ามนุษย์ และว่าด้วยการใช้คนเป็นทาส
- (ข) ใช้มาตรการที่เหมาะสมเพื่อจัดการค้าสตรี โดยมุ่งแก้ที่ปัจจัยรากเหง้า รวมทั้งปัจจัยภายนอกที่ส่งเสริมการค้าสตรี และเด็กผู้หญิงเพื่อการค้าประเวณี และ

ทวอรรณการประมุขระดับโลกว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ณ กรุงเวียนนา กับ ความรุนแรงต่อผู้หญิง

รูปแบบอื่นๆ ของการค้าทางเพศ การสมรสต่างๆ ที่สตรีไม่ยินยอม และการบังคับใช้แรงงาน ทั้งนี้รวมถึงการเสริมสร้างความเข้มแข็งของกฎหมายที่มีอยู่เพื่อคุ้มครองสิทธิของสตรีและเด็กผู้หญิงได้ดียิ่งขึ้น และเพื่อลงโทษผู้กระทำผิดทั้งทางอาญาและทางแพ่ง

- (ค) เพิ่มความร่วมมือและปฏิบัติการที่ประสานร่วมกันในทุกระดับของแต่ละหน่วยงาน และสถาบันที่มีบทบาทในการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยมุ่งที่การสลายเครือข่ายการค้ามนุษย์ในระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับโลก
- (ง) จัดสรรงบประมาณเพื่อให้มีโครงการที่ครอบคลุมกว้างขวาง และออกแบบเพื่อให้เยียวยารักษา และฟื้นฟูเหยื่อของการค้ามนุษย์ให้กลับเข้าสู่สังคมได้อีก รวมถึงการฝึกอาชีพ ความช่วยเหลือทางกฎหมาย การดูแลสุขภาพโดยรักษาไว้เป็นความลับ และใช้มาตรการที่จะร่วมมือกับองค์กรพัฒนาเอกชนเพื่อให้การดูแลสุขภาพสังคม ทางแพทย์ และทางจิตใจแก่เหยื่อของการค้ามนุษย์
- (จ) พัฒนาโครงการและนโยบายการศึกษา และการฝึกอบรม และพิจารณาออก

กฎหมายที่มุ่งป้องกันการท่องเที่ยวที่มี
จุดประสงค์ทางเพศ และการค้ามนุษย์
โดยเน้นเป็นพิเศษที่การปกป้องหญิง
สาวและเด็ก

คัดจากต้นฉบับ

จัดแปลโดย สำนักงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมประสานงานสตรีแห่งชาติ พ.ศ.2540

ทศวรรษการบรรลุระดับโลกด้วยสิทธิมนุษยชน ณ กรุงเวียนนา กับ ความรุนแรงต่อผู้หญิง

บ 22143

HV
6250.4
.W65
ท239
2546

ทศวรรษการประทุกระดับโลก
ว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ณ
กรุงเวียนนากับความรุนแรง
ต่อผู้หญิง.

■■■ สิทธิมนุษยชนของสตรีและเด็กหญิง

เป็นสิ่งซึ่งมีอาจลดรอง เป็นหนึ่งเดียวกับสิทธิมนุษยชนสากล
และเป็นเรื่องที่แบ่งแยกมิได้ ... ความรุนแรงซึ่งมีพื้นฐานมาจากเรื่อง
เพศสภาพ และรูปแบบกึ่งบังคับของการลงนามและการกดขี่
ทางเพศ รวมถึงการกระทำต่างๆ ก็เป็นผลพวงจากอคติทาง
วัฒนธรรมและการค้าสตรีข้ามชาติใน ... ยังเกี่ยวข้องกับกีดกันและ
คุณค่าความเป็นมนุษย์และอาจต้องได้รับการขจัดให้หมดสิ้นไป

ปฏิญญาและแผนปฏิบัติการเวียนนา ข้อ 18